

CADERNERA (*Carduelis Carduelis*)

Segur que aquest és un dels ocells més coneguts dels que podem trobar al Camp de Tarragona, ja que la cadenera ha estat dins de les nostres cases des de fa força temps. El cant i els colors cridaners d'aquest ocell l'han fet conegut i desitjat per molta gent.

Vista a certa distància, la cadenera pot ser difícil de reconèixer per la seva mida petita, però més a prop els colors vius la fan inconfusible. Als adults que tinguem la sort de veure a poca distància, podem veure'ls la careta roja que contrasta amb el cap blanc, tot i que també hi ressalten unes marques negres. A la cara també hi sobresurt un bec molt llarg i punxegut de color blanc brut. El cos és de tons marronosos més foscos per sobre i més clars (fins arribar a un color blanc) al dessota. I les ales negres –fins i tot quan estan plegades– criden l'atenció per les

franges alars grogues que mostren.

Si veiem l'ocell quan vola, les marques grogues ressalten molt a les ales negres i el carpó blanc també crida l'atenció de l'observador. Mentre vola, la cadenera fa un reclam curt que és característic, que ens serveix per identificar-la al vol, i que li serveix per mantenir el contacte entre els integrants dels grups que poden formar en determinades èpoques de l'any.

Pel que fa als ocells joves, el disseny del cap és diferent, ja que els manquen les marques vermelles, les negres i el color blanc de fons, als ocells joves és d'un marró més uniforme, tot i que finament llistat (cosa que no s'observa si no el tenim molt a prop). El plomatge de jove el mantenen fins a l'octubre –de l'any en què han nascut– quan fan una muda de les plomes del cos i el cap per canviar les ja velles que els van créixer al niu.

Tot i que la cadenera passa amb nosaltres tot l'any, cap a finals d'octubre arriben molts grups centreeuropeus que fan més nombrosa aquesta espècie a casa nostra fins al mes d'abril, quan aquests ocells hivernants retornen a les seves respectives àrees de nidificació. A l'hora de criar, la cadenera ho fa a partir del març-abril i fins a l'agost en qualsevol tipus d'ambient (fins i tot al poble). El cant tan conegut de la cadenera amb el qual els mascles inicien la temporada de reproducció serveix per atreure les femelles i marcar els territoris en els quals situaran els nius. Un cop han

acabat de criar, els ocells joves –de tres a cinc per niu– formen grups que volten buscant aliment, com ho fan els adults.

Pel que fa a l'alimentació, la cadenera és un ocell principalment granívor, està força especialitzat en l'extracció de llavors del card (d'aquí el nom llatí de *carduelis*) per la forma llarga i punxeguda del bec, tot i que consumeixen gran varietat de llavors i plantes.

Albert Cama Torrell

Bibliografia

- Ferrer, Xavier; Martínez, Albert; Muntaner, Jordi, i altres. *Fauna dels Països Catalans*. Ocells II vol. 4. Barcelona: Enciclopèdia Catalana 1994.
- Peterson, Roger; Mountfort, Guy; Hollom, P. A. D. *Guia dels ocells dels Països Catalans i d'Europa*. Barcelona: Ed. Omega 1991.
- Jonson, Lars. *Ocells d'Europa amb el Nord d'Àfrica i l'Orient Mitjà*. Barcelona: Ed. Omega 1994.
- Latorre, José Antonio. *Fauna vertebrada del Tarragonès*. Constantí: Gràfiques Arrels 1995.